

2005. április 14., csütörtök

P6_TA(2005)0138

Lampedusa

Az Európai Parlament állásfoglalása Lampedusáról

Az Európai Parlament,

- tekintettel az emberi jogokról szóló egyetemes nyilatkozatra és annak 14. cikkére,
 - tekintettel a menekültek helyzetéről szóló 1951-es Genfi Egyezményre és annak 33. cikke (1) bekezdésére, amely megkívánja az esetek egyéenkénti vizsgálatát és megtiltja a kiutasítás és visszafordítás (refoulement) alkalmazását,
 - tekintettel az Alapvető Emberi Jogok Európai Egyezményére, különösen 4. jegyzőkönyvének 4. cikkére, amely szerint „Tilos a külföldiek kollektív kiutasítása”,
 - tekintettel Földközi-tenger térségében az emberi jogok védelmének elősegítését célzó, az 1995. november 27-28-i euro-mediterrán konferencián elfogadott barcelonai nyilatkozatra, valamint munkaprogramra,
 - tekintettel az Európai Unió alapjogi chartájára⁽¹⁾, és a menedéjgről szóló 18. cikkére,
 - tekintettel az EU-Szerződés 6. cikkére és az EK-Szerződés 63. cikkére,
 - tekintettel az E-2616/04 és az E-0545/05 számú írásbeli választ igénylő kérdésre,
 - tekintettel eljárási szabályzata 115. cikkének (5) bekezdésére,
- A. mivel Lampedusa egy, a Szicíliai-csatorna közepén található 20 négyzetkilométernyi kis sziget, amelynek 5500 lakosa van és nyilvánvaló korlátai vannak a partjaihoz rendszeresen – sokszor kétségbeejtő körülmények között – érkező nagyszámú bevándorló és menedéjgért folyamodó személy befogadása tekintetében,
- B. aggódván a bevándorlók 2004 októbere és 2005 márciusa közötti az olasz hatóságok által Lampedusa szigetéről Líbiába történő kollektív kiutasítása miatt,
- C. mivel az Egyesült Nemzetek Menekültügyi Főbiztossága (UNHCR) elítélte, hogy 2005. március 17-én 180 személyt utasítottak ki és kijelentette, hogy „Olaszország távolról sem tette meg a szükséges lépéseket annak érdekében, hogy a menekülteket ne kelljen kiutasítania a biztonságos menedéknek nem tekinthető Líbiába”; mivel az UNHCR őszintén sajnálja az átláthatóság hiányát mind az olasz, mind pedig a líbiai hatóságok részéről,
- D. aggódván, hogy az olasz hatóságok nem engedélyezték 2005. március 15-én az UNHCR számára a lampedusai menekülttábor meglátogatását; ugyanakkor a UNHCR szerint az olasz hatóságok a líbiai tisztviselők számára megadták ezt az engedélyt,
- E. mélységesen aggódván a menedéjgért folyamodó és Líbiába visszairányított személyek százainak sorsáért, mivel az nem írta alá a Genfi Menekültügyi Egyezményt, nincs működő menekültügyi rendszere, nem szolgáltat valódi garanciát a menekültek jogai tekintetében és gyakorlata az önkényes letartóztatás, fogva tartás és kiutasítás, és mivel a kiutasított személyeket általában megbilincselik, és nem tudják mi is az úti céljuk,
- F. aggódván a líbiai táborokban tartott személyek borzalmas életkörülményei és a velük szembeni bánásmód, valamint a külföldieknek Líbiából a származási országukba történő legutóbbi tömeges, olyan körülmények közötti hazatoloncolása miatt, amelyek nem biztosítják számukra méltóságuk megőrzését, sem pedig a túlélést, aggódván továbbá a líbiai forrásokból származó információ miatt, amelyek a kiutasítások következményeként 106 halálesetről számolnak be,
- G. mivel az Olaszország és Líbia közötti kétoldalú megegyezés értelmében (amelynek tartalma jelenleg még titkos) a líbiai hatóságok feladata a bevándorlók felügyelete, és a megegyezés kötelezi őket az Olaszországból kiutasított személyek visszafogadására,

⁽¹⁾ HL C 364., 2000.12.18., 1. o.

2005. április 14., csütörtök

- H. aggódván a menedéjogra vonatkozó jogi szabályozás hiánya miatt Olaszországban,
- I. tekintettel arra, hogy az Emberi Jogok Európai Bírósága a kiutasított bevándorlók által benyújtott 11593/05 sz. kérelem kapcsán 2005. április 6-án felkérte Olaszországot, hogy tájékoztassa a lampedusai helyzetről,
1. felhívja az olasz hatóságokat és valamennyi tagállamot, hogy tartózkodjon a menedéjogért folyamodók és „szabálytalan bevándorlók” Líbiába történő kollektív kiutasításától, és biztosítsák a menedéjog-kérelmek egyénekenkénti vizsgálatát és a visszafordítás tilalma elvének tiszteletben tartását;
 2. úgy ítéli meg, hogy a bevándorlóknak az olasz hatóságok általi, Líbiába történő kollektív kiutasítása – beleértve a 2005. március 17-i kiutasítást is – a visszafordítás tilalma elv megsértésének minősül, és hogy az olasz hatóságok nem tettek eleget nemzetközi kötelezettségeiknek azáltal, hogy nem biztosították, hogy az általuk kiutasított személyek életét származási országukban ne fenyegetse veszély;
 3. felhívja az olasz hatóságokat, hogy az UNHCR számára engedjenek szabad bejárást a lampedusai fogolytáborokba, valamint biztosítsák a bejutást a fogva tartottakhoz és nemzetközi védelemre szorulókhhoz;
 4. felhívja az Európai Bizottságot, a Szerződések őrét, hogy az Európai Unióban az EU-Szerződés 6. cikkének és az EK-Szerződés 63. cikkének megfelelően ügyeljen a menedéjog tiszteletben tartására, vessen véget a kollektív kiutasításoknak és követelje meg Olaszországtól és a többi tagállamtól, hogy tegyenek eleget az uniói jog szerinti kötelezettségeiknek;
 5. emlékeztet egy közösségi bevándorlási és menekültügyi politika szükségességére, amely a legális bevándorlási csatornák megnyitásán, valamint a bevándorlók és a menedéjogért folyamodók alapvető jogai védelmére vonatkozó, az egész Európai Unió területén közös normák meghatározásán alapul, amint azt az Európai Tanács 1999-es tamperei ülése is meghatározta és a hágai program is megerősítette;
 6. megismétli komoly fenntartásait a menekültügyi eljárásokról szóló tanácsi irányelvre irányuló tervezetben (COM(2002)0326) alkalmazott, a legkisebb közös nevezőn alapuló megközelítés kapcsán, és felhívja a tagállamokat, hogy haladéktalanul ültessék át a menekültként vagy más védelemre jogosultként való elismerés minimum követelményeiről szóló, 2004/83/EK irányelvet⁽¹⁾;
 7. felhívja a Bizottságot, hogy átlátható párbeszédet folytasson e tárgyban, nyilvánosságra hozva egyúttal az illegális bevándorlással foglalkozó 2004. november–decemberi líbiai technikai misszió eredményeit is;
 8. felhívja Líbiát, hogy engedje be a nemzetközi megfigyelőket, vessen véget a bevándorlók kiutasításának és önkényes letartóztatásának, ratifikálja a menekültek helyzetéről szóló Genfi Egyezményt, valamint ismerje el a UNHCR megbízását, továbbá kéri, hogy minden, Líbiával kötött visszafogadási egyezményt hozzanak nyilvánosságra;
 9. kéri, hogy indítsanak az illetékes bizottságok tagjaiból álló küldöttséget a lampedusai és líbiai menekülttáborokba annak érdekében, hogy felmérjék a probléma kiterjedését és meggyőződjenek az olasz és líbiai hatóságok fellépésének jogszerűségéről;
 10. utasítja Elnökét, hogy továbbítsa ezen állásfoglalást a Tanácsnak, a Bizottságnak, Líbia kormányának, a tagállamok kormányainak és parlamentjeinek, valamint az ENSZ Menekültügyi Főbiztosságának.

(¹) HL L 304., 2004.9.30., 12. o.

P6_TA(2005)0139

Portugáliaiai aszály

Az Európai Parlament állásfoglalása a portugáliaiai aszályról

Az Európai Parlament,

- tekintettel az EK-Szerződés 2. és 6. cikkére, amelyek szerint a környezetvédelmi követelményeket be kell illeszteni a különböző közösségi ágazati politikákba a környezetvédelmi szempontból fenntartható gazdasági fejlődés előmozdítása céljából,